

[Villemoes.]

ning for Danmarks økonomi ikke kan vurderes højt nok. Den valuta, som skibe under Dannebrog indsejler i fremmede lande, har vi stor anvendelse for, og derfor må det også anerkendes, at danske redere har haft vovemod til i disse efterkrigsår at genopbygge vor handelsflåde, efter at den som følge af krigens bestialske handlinger var blevet reduceret med vistnok over 40 pct. — jeg tror, det statistiske tal er 43 pct. Denne genopbygning har været så intens, at handelsflåden vistnok i dette øjeblik meget stærk nærmer sig den samme tonnagestørrelse som i 1939. At genanskaffelsen er sket til høje priser, og at bådenes gennemsnitsalder er vel høj, må nævnes for fuldstændighedens skyld. Fra det offentliges side har man på dette område vist megen interesse ved, at man f. eks. — det er vel finansministeriet — har tilladt meget store og hurtige afskrivninger, hvilket jeg synes er fornuftigt og i det samlede danske samfunds interesse.

Den kommission, der blev nedsat, har efter min mening udført et smukt arbejde under ledelse af afdelingschef Ove Nielsen i søfartsministeriet, som det faldt i min lod dengang — og jeg kan sige, jeg gjorde det med glæde, da jeg kendte ham som en erfaren og dygtig mand på det område — at udnævne til formand for kommissionen. Som nævnt af den højtærede handelsminister forelå i fjor forår kommissionens første betænkning, og den handler om sømandsuddannelse, i parentes om dæksmandskabet. Jeg formoder, at ærede medlemmer har sat sig ind i denne betænkning, som giver ret gode oplysninger om forholdene, hvad sømandsskoler angår. Det er givet, at der må stilles større og større krav til besætningernes delighed.

Jeg tænker bl. a. på, at alt må gøres for, at tab af menneskeliv ved forlis bliver mindst muligt. Det er vist en kendsgerning, at sådanne tab er størst i de landes flåder, hvor de søfarende i faglig henseende står dårligst. Det er mig en glæde at sige, at i Danmark og de andre skandinaviske lande står de søfarende i så henseende på et relativt højt stade. I de allersidste dage — det har allerede været berørt af den højtærede handelsminister og af ordføreren for det socialdemokratiske parti, det ærede medlem hr. Severin Hansen — har vi fået en række

meddelelser om nogle hårde døgn for dansk skibsfart, og de har bragt adskillige strandinger og flere forlis.

Hvad angår selve spørgsmålet sømandsskoler, er forholdet jo det, at de i det væsentlige har været på private hænder, har været drevet på privat initiativ indtil nu, men dog har staten medvirket til højnelse af sømandsuddannelsen ved at vise megen interesse for skoleskibene. Næsten alle erhverv har gennem årene fået statens støtte på forskellig vis; man kan sige mangt og meget, men her tror jeg nok man kan sige, at skibsfarterhvervet mere end noget andet erhverv har sat en ære i at være så selvhjulpet som på nogen måde muligt.

Vi har her i vort land et skib, som har været af megen værdi for os, jeg tænker på statsskoleskibet „Danmark“. Dets opgave har selvfølgelig væsentligst været at give vordende navigatører begyndelsesuddannelsen, men det har været af meget stor værdi for søfarterhvervet i det hele taget, og det har også været en god reklame for vort land. Det koster selvfølgelig en rigtig stor portion penge i den daglige drift; det kan ikke være anderledes, således som forholdene er; det er jo et skib, som sejler uden last, og der er altså ingen indtjeningsmuligheder. I det finanslovsforslag, som ligger på rigsdagens bord i dette øjeblik, altså finanslovsforslaget for næste år, fra 1. april 1949 til 31. marts 1950, har man budgetteret udgifterne til driften af dette skib til over 620 000 kr. Det er selvfølgelig penge, men vi er glade for dette skib, og vi er også glade for, at dette skib under krigen fik lejlighed til at hjælpe med til at vinde krigen mod nazismen, som ville erobre hele verden, idet kaptajn Hansen på skoleskibet „Danmark“ og hans medhjælpere i krigsårene uddannede mange amerikanere i sømandsskab. Skibet „Danmark“ var ude, da krigen udbrød; det befandt sig i Staterne i de mange og lange år og kom først igen tilbage, tror jeg nok, i november 1945. Jeg ved, at det arbejde, der dér blev udført, vakte megen påskønnelse og gav Danmark megen goodwill. Selvom det måske ligger en lille smule udenfor det foreliggende lovsforslag, har vi dog vistnok lov til her ved denne behandling også at nævne dette. Vi har indenfor andre erhverv i vort land skoler af forskellig art, handelsskoler, tekniske